

Sbírka zákonů a nařízení republiky Československé

Částka 67.

Vydána dne 3. srpna 1948.

Cena Kčs 2.60.

OBSAH:

(185.—188.) 185. Zákon o zestátnění léčebných a ošetrovacích ústavů a o organizaci státní ústavní léčebné péče. — 186. Zákon o revisní službě finanční správy. — 187. Zákon o Ústřední radě družstev. — 188. Zákon, kterým se mění a doplňují některá další ustanovení dekretu prezidenta republiky o závodních a podnikových radách.

185.

Zákon

ze dne 19. července 1948

o zestátnění léčebných a ošetrovacích ústavů a o organizaci státní ústavní léčebné péče.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Část I.

Zestátnění léčebných a ošetrovacích ústavů.

§ 1.

Léčebnými a ošetrovacími ústavy se podle tohoto zákona rozumějí zdravotnická zařízení, ve kterých se poskytuje osobám nemocným nebo na zdraví ohroženým ústavní péče vykonávaná lékařem nebo za jeho dozoru odborně školenými pomocnými silami a záležející ve vyšetřování, léčení a ošetření.

§ 2.

(1) Do vlastnictví státu přechází dnem 1. ledna 1949 všechen majetek, který slouží nebo jest určen k provozu léčebných a ošetrovacích ústavů s výjimkou majetku nositelů veřejnoprávního sociálního pojištění.

(2) Majetek sloužící nebo určený k provozu léčebných a ošetrovacích ústavů, který je částí majetkových podstat národních podniků, vyjme příslušný ministr v dohodě s ministry zdravotnictví a financí z majetkové podstaty těchto podniků a ministr zdravotnictví použije tohoto majetku při začlenění dotčených ústavů do organizace ústavů státních (§ 9).

(3) Ministerstvo zdravotnictví vyhlásí s účinkem doručení v Úředním listě, které ústavy a který majetek byly zestátněny tímto zákonem.

(4) Přejedání nemovitostí a knihovních práv na československý stát (státní správu zdravotní) zapíše knihovní soudy do veřejných knih na návrh ministerstva zdravotnictví s odvoláním na tento zákon.

§ 3.

(1) Stát vstupuje ke dni zestátnění majetku v závazky k němu náležející. Do závazků, podle nichž má majetková podstata nebo provozní zařízení zestátněného majetku přejíti po dni počátku účinnosti tohoto zákona na třetí osobu, stát nevstupuje. Za závazky náležející k zestátněnému majetku se nepokládají osobní daně, dávky a poplatky bývalého vlastníka, a zestátněná majetková podstata ani stát za ně neručí. Osobními daněmi a dávkami se rozumějí zejména daň důchodová, válečný příspěvek, daň rentová přímo vybíraná, daň z majetku podle vládního nařízení ze dne 16. prosince 1942, č. 410 Sb., o dani z majetku, majetkové dávky podle zákona ze dne 15. května 1946, č. 134 Sb., o dávkách z majetkového přírůstku a o dávkách z majetku, a mimořádné dávky podle zákona ze dne 31. října 1947, č. 185 Sb., o mimořádné jednorázové dávce a mimořádné dávce z nadměrných přírůstků na majetku. Způsob úhrady těchto osobních daní a dávek stanoví ministerstvo financí vyhláškou v Úředním listě.

(2) U závazků, které jsou hospodářsky neodůvodněné, počítajíc v to závazky ze služebních smluv, zaručujících zaměstnancům nepřiměřeně vysoké platy, zaopatřovací požitky, odbytne nebo pod., může se stát domáhati zrušení nebo jiné přiměřené úpravy. Nedojde-li o tom

k dohodě, rozhodne rozhodčí soud zřízený podle zákona ze dne 21. listopadu 1946, č. 228 Sb., o rozhodčích soudech pro úpravu některých závazků národních podniků.

§ 4.

(1) Je-li zestátněný majetek ke dni zestátnění předlužen, může státní zdravotní správa požádat soud, aby do výše obecné ceny aktiv předluženého majetku ke dni zestátnění upravil uspokojení závazků, patřících k tomuto majetku, a určil jejich splatnost.

(2) Věřitelé jsou povinni na vyzvání soudu vyhlášené v úředním listě ve lhůtě soudem stanovené přihlásiti své nároky k řízení o návrhu podle odstavce 1; neučiní-li tak, jejich nároky proti státu zanikají.

(3) Úprava podle odstavce 1 se provede takto:

- a) nedotčeny zůstávají závazky vyplývající z nároků věřitelů na vyloučení z podstaty zestátněného majetku, pokud takoveto nároky nezanikly zestátněním;
- b) nedotčeny zůstávají též závazky, vyplývající z nároků věřitelů, majících právo na oddělené uspokojení z určité věci, pokud jsou kryty její hodnotou;
- c) ostatní závazky, které podle pořadí jim příslušejícího [písm. d)] nebudou plně kryty rozdílem mezi obecnou cenou aktiv zestátněného majetku a hodnotou závazků, které podle ustanovení písm. a) a b) zůstanou nedotčeny, se uspokojí poměrně. Za takoveto závazky se pokládají také závazky uvedené pod písm. b), pokud nejsou kryty způsobem tam uvedeným;
- d) závazky, na něž se vztahují ustanovení písm. c), se zařazují podle pořadí do čtyř tříd. Do první třídy náleží náklady řízení, do druhé až čtvrté třídy náleží závazky, které podle obdoby konkursního řízení náleží do první až třetí třídy. Závazky téže třídy mají mezi sebou stejné pořadí.

(4) Pokud závazky podle pořadí jim příslušejícího nebudou uspokojeny úpravou podle odstavce 3, nepůsobí proti státu. Úprava závazků podle odstavce 3 působí toliko proti státu.

(5) Zákonem budou vydány podrobné předpisy o příslušnosti soudní, o řízení podle předchozích odstavců, o jeho účincích na promlčení pohledávek, na spory, na exekuci a konkursní řízení a na právo na oddělené uspokojení a o způsobu, jak se zjišťují nároky věřitelů.

§ 5.

(1) Stát může odporovati právním jednáním, která vykonal po 27. říjnu 1945 vlastník zestátněného majetku v úmyslu poškoditi nebo ztížit zestátnění nebo zavléci ve svůj nebo cizí prospěch majetkové hodnoty.

(2) Odporovati lze do dvou let od zestátnění majetku. Jinak platí přiměřeně ustanovení odpůrčího řádu, vydaného zákonem ze dne 27. března 1931, č. 64 Sb., kterým se vydávají řády konkursní, vyrovnací a odpůrčí.

(3) Právní jednání o převodu majetku, na který by se vztahoval tento zákon, nebo o převodu kapitálových účastí na společnostech, jejichž majetek se zestátní podle tohoto zákona, pokud byla uzavřena 6 měsíců přede dnem vyhlášení tohoto zákona, jsou platná jen, schválí-li je ministerstvo zdravotnictví. O schválení nutno žádati do 31. března 1949, jinak se má za to, že schválení nebylo uděleno.

§ 6.

(1) Za majetek zestátněný podle tohoto zákona, s výjimkou majetku svazků lidové správy, majetku sloužícího provozu dosavadních veřejných nemocnic provozovaných podle zákona ze dne 5. března 1888, č. 19 č. z. z., kterým se upravují právní poměry v v. nemocnic v Čechách, nebo provozu všeobecné nemocnice v Praze, přísluší náhrada ve výši obecné ceny majetku. Od obecné ceny se odečtou podpory poskytnuté vlastníku nebo provozovateli nebo jejich právním předchůdcům z veřejných prostředků nebo z prostředků nositelů veřejnoprávního sociálního pojištění na stavební a nestavební investice. Ministerstvo zdravotnictví může rozhodnouti, že se od obecné ceny odečte hodnota darů a odkazů, poskytnutých vlastníku nebo provozovateli nebo jejich právním předchůdcům ve prospěch zestátněného ústavu. Jinak platí o náhradě přiměřeně ustanovení §§ 7 až 11 dekretu prezidenta republiky ze dne 24. října 1945, č. 100 Sb., o znárodnění dolů a některých průmyslových podniků, ve znění zákona ze dne 28. dubna 1948, č. 114 Sb. (dále jen „dekret“).

(2) Stát uhradí Fondu znárodněného hospodářství náklady spojené s poskytnutím náhrady za majetkové podstaty zestátněné podle tohoto zákona, a to podle plánu, na němž se dohodnou ministři zdravotnictví a financí.

(3) Za majetek uvedený v § 2, odst. 2 se národnímu podniku náhrada neposkytuje.

§ 7.

(1) Zaměstnanci zestátněných ústavů přecházejí dnem zestátnění do služeb státu a zařadí se podle příslušných předpisů o státních zaměstnancích; zařazení provede ministerstvo zdravotnictví v dohodě s ministerstvy vnitra a financí.

(2) Vláda vydá nařízením předpisy o zhodnocení předchozí služební činnosti zaměstnanců převzatých státem, při čemž může stanovit odchylky z ustanovení odstavce 1 až do provedení všeobecné úpravy platů zaměstnanců státních léčebných a ošetrovacích ústavů.

Část II.

Začlenění zestátněných a konfiskovaných ústavů a organizace státní ústavní léčebné péče.

§ 8.

Léčebné a ošetrovací ústavy může zřizovati a provozovati jen stát. Ministr zdravotnictví může v dohodě s ministrem sociální péče přenést toto právo — pokud jde o odborné léčebné a ošetrovací ústavy (§ 9, odst. 4) — v jednotlivých případech na Ústřední národní pojišťovnu.

§ 9.

(1) Ústavy zestátněné tímto zákonem (§ 2, odst. 1 a 2) budou na podkladě jednotného plánu zdravotní péče spolu s ostatními státními ústavami léčebnými a ošetrovacími a s léčebnými a ošetrovacími ústavami konfiskovanými podle dekretu presidenta republiky ze dne 25. října 1945, č. 108 Sb., o konfiskaci nepřátelského majetku a Fondech národní obnovy, roztrženy a provozovány státem (státní správou zdravotní) podle dalších ustanovení.

(2) Státní léčebné a ošetrovací ústavy jsou
a) nemocnice,
b) odborné léčebné a ošetrovací ústavy.

(3) Nemocnice jsou základní ústavy, které poskytují veškerou potřebnou ústavní péči. Jsou to

- a) okresní nemocnice, které mají oddělení interní, dětské a kojenecké, gynaekologické a porodnické a oddělení chirurgické,
- b) oblastní nemocnice, které mimo oddělení uvedená pod písm. a) mají další odborná oddělení a jsou středisky ústavní péče o obyvatelstvo příslušného spádového území, tvoříce s okresními nemocnicemi tohoto území jednotné pracovní celky.

(4) Odborné léčebné a ošetrovací ústavy jsou ústavy, které poskytují jen zvláštní odbornou ústavní péči v některých oborech (porodnice, ústavy pro matky, kojence a děti, ozdravovny, ústavy pro léčení tuberkulózy, pro léčení vad a nemocí ústrojí oběhu krevního, ústavy pro léčení chorob duševních, pro léčení chorob nervových, pro léčení osob tělesně nebo duševně vadných, ústavy pro doléčování a přeškolení na úrazech, ústavy pro léčení chorob stáří a j.).

(5) Léčebné a ošetrovací ústavy buďtež sdružovány s ambulatorií a ústavy národního zdraví tak, aby s nimi tvořily pracovní celek zajišťující plánovitě a hospodárně provádění zdravotní péče a účelné využití zařízení i získaných poznatků a zkušeností pro jednotnou státem řízenou péči o zdraví lidu.

(6) Léčebné a ošetrovací ústavy zřizuje ministerstvo zdravotnictví.

(7) Ministr zdravotnictví vydá nařízením předpisy o jednotlivých druzích státních léčebných a ošetrovacích ústavů a o způsobu jejich vnitřního uspořádání, při čemž zejména určí, jakým způsobem má být okresními nemocnicemi zajištěna služba epidemiologická a úrazová a po případě jiné služby důležité s hlediska veřejného zájmu, zvláště s hlediska obrany státu; tímtež způsobem může stanovit pro přechodnou dobu, po kterou by toho vyžadoval nepřetržitý provoz řádné léčebné péče, odchylky z ustanovení odstavců 2 a 3.

§ 10.

(1) Oblastní nemocnice a státní odborné léčebné a ošetrovací ústavy spravují krajské národní výbory, okresní nemocnice okresní národní výbory, a to prostřednictvím správních sborů, které jmenuje příslušný národní výbor.

(2) Podrobné předpisy o správě ústavů, o ustavení a složení správních sborů, ve kterých budou vedle veřejné zdravotní správy zastoupeny zejména i Ústřední národní pojišťovna a jednotná odborová organizace, o činnosti těchto sborů, jakož i o rozsahu odpovědnosti správních orgánů za řádný provoz ústavů, vydá vláda nařízením.

(3) Zaměstnanci státních léčebných a ošetrovacích ústavů tvoří jednotný osobní stav; jejich osobním úřadem je příslušný krajský národní výbor. Povšechná úprava osobních věcí přísluší ministerstvu zdravotnictví, na Slovensku prostřednictvím pověřenectva zdravotnictví.

(4) Vláda může stanovit odchylky od zásad uvedených v předchozích odstavcích u ústavů zvláštního významu, jejichž správa by z důvodů veřejného zájmu vyžadovala zvláštní úpravy.

§ 11.

Vrchní dozor nad státními léčebnými a ošetrovacími ústavů přísluší ministerstvu zdravotnictví, které zejména určuje nebo mění podle zásad stanovených jednotným plánem zdravotní péče v dohodě se zúčastněnými ministerstvy síl těchto ústavů. Ministerstvo zdravotnictví schvaluje investiční programy a provozní rozpočty státních léčebných a ošetrovacích ústavů a vydává v mezích nařízení vydaného podle § 9, odst. 7 směrnice pro vnitřní organizaci ústavů po stránce zdravotnické, správní i hospodářské.

§ 12.

(1) Ve státních léčebných a ošetrovacích ústavech musí býti každému, jehož zdravotní stav toho vyžaduje, poskytnuta ústavní péče (§ 1). Povahy a rozsah této péče se řídí výlučně zdravotním stavem ošetrované osoby; proto je zakázáno rozdělovati ošetrované osoby do t. zv. tříd nebo poskytovat přednostní ústavní péči podle výše úplaty.

(2) Ošetrovné za osoby, které nemají nárok na ústavní péči na účet Ústřední národní pojišťovny, stanoví ministerstvo zdravotnictví v dohodě s ministerstvy financí a sociální péče a v součinnosti s generálním sekretariátem Hospodářské rady vyhláškou v Úředním listě.

(3) Za osoby uvedené v odstavci 2 hradí náklady spojené s ústavní péčí a vzniklé po prvním lednu 1949 stát (státní správa zdravotní), pokud je tyto osoby nebo osoby povinné je vyživovati nemohou uhraditi samy bez ohrožení výživy vlastní nebo osob na ně odkázaných výživou.

(4) Mimo ošetrovné podle odstavce 2 nebo mimo úhradu stanovenou podle zákona ze dne 15. dubna 1948, č. 99 Sb., o národním pojištění, nelze v souvislosti s poskytnutím ústavní péče požadovati ani přijímati jakoukoliv jinou úplatu (příplatky na léky, odměny za operace, výkony, služby a pod.).

§ 13.

(1) Ministerstvo zdravotnictví může v dohodě s ministerstvy financí a sociální péče na návrh Ústřední národní pojišťovny převést některé odborné léčebné a ošetrovací ústavy (§ 9, odst. 4), zůstávající podle tohoto zákona, do vlastnictví Ústřední národní pojišťovny, při čemž zároveň stanoví podmínky převzetí, zejména určí přejímací cenu.

(2) Ministerstvo zdravotnictví může v dohodě s ministerstvy sociální péče, financí a vnitra převést některé konfiskované odborné léčebné a ošetrovací ústavy (§ 9, odst. 1 a 4) do vlast-

nictví Ústřední národní pojišťovny. Ustanovení § 11, odst. 4 zákona ze dne 6. května 1948, č. 125 Sb., o znárodnění přírodních léčivých zdrojů a lázní a o začlenění a správě konfiskovaného lázeňského majetku, platí obdobně.

(3) Zaměstnanci ústavů, které Ústřední národní pojišťovna převezme podle odstavce 1 nebo 2, přecházejí dnem převzetí do jejich služeb a zařadí se podle příslušných předpisů o zaměstnancích Ústřední národní pojišťovny.

(4) Převezme-li Ústřední národní pojišťovna ústav podle odstavce 1 nebo 2, vztahují se na ni obdobně ustanovení §§ 3 až 5 tohoto zákona.

(5) Převod nemovitostí a knihovních práv, které budou převedeny podle odstavců 1 a 2 na Ústřední národní pojišťovnu, zapíše knihovní soudy do veřejných knih na návrh Ústřední národní pojišťovny s odvoláním na tento zákon.

Část III.

Závěrečná ustanovení.

§ 14.

Právní jednání, písemnosti a úřední úkony, kterých je třeba k provedení části I a k úpravě organizace ústavů podle části II, jsou osvobozeny od daní, poplatků a dávek za úřední úkony ve věcech správních.

§ 15.

Jednání příčíci se ustanovením tohoto zákona nebo předpisů podle něho vydaných trestá okresní národní výbor, nejde-li o čin přísněji trestný, pokutou do 100.000 Kčs nebo trestem na svobodě do jednoho roku. Zároveň s pokutou se vyměří pro případ nedobytnosti náhradní trest na svobodě podle míry zavinění do jednoho roku. Vyměří-li se oba tresty zároveň, nesmí trest na svobodě spolu s náhradním trestem na svobodě přesahovati dobu jednoho roku.

§ 16.

O zatímní správě zestátněných a konfiskovaných léčebných a ošetrovacích ústavů platí přiměřeně ustanovení §§ 12 a 13 zákona č. 125/1948 Sb.

§ 17.

Dokud nenabude účinnosti zákon předvídaný ustanovením § 176, odst. 3 ústavy Československé republiky, přísluší působnost, vyhrazená tímto zákonem krajským národním výborům, zemským národním výborům, na Slovensku pověřenectvu zdravotnictví.

§ 18.

(1) Ustanovení tohoto zákona s výjimkou části II se vztahují i na vojenské léčebné a ošetrovací ústavy; působnost, která podle ustanovení části I přísluší ministru (ministerstvu) zdravotnictví, náleží u vojenských léčebných a ošetrovacích ústavů ministru (ministerstvu) národní obrany.

(2) Organizace, správa a provoz vojenských léčebných a ošetrovacích ústavů se řídí zvláštními předpisy.

(3) Vojenské léčebné a ošetrovací ústavy mohou poskytovat ústavní péči i osobám, na které se nevztahuje vojenská nemocenská péče. Osobám podléhajícím vojenské nemocenské péči může být poskytnuta ústavní péče v civilních státních léčebných a ošetrovacích ústavech. Rozsah a úhradu ústavní péče poskytované podle tohoto odstavce stanoví ministerstvo zdravotnictví v dohodě s ministerstvy národní obrany, sociální péče a financí. Povaha a rozsah této péče se řídí výlučně zdravotním stavem ošetrované osoby; je proto zakázáno rozdělovati ošetrované osoby do t. zv. tříd nebo poskytovat přednostní ústavní péči podle výše úplaty.

§ 19.

Zrušuje se platnost, po případě použitelnost všech předpisů, které odporují tomuto zákonu.

§ 20.

Ustanovení tohoto zákona se použije i na případy zestátnění léčebných a ošetrovacích ústavů, provedené podle jiných předpisů po 1. lednu 1948.

§ 21.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedou jej ministři zdravotnictví, sociální péče, národní obrany, vnitra a financí v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Gottwald v. r.

Dr. John v. r.

Zápotocký v. r.

Nosek v. r.,

též za ministra arm. gen. Svobodu

Dr. Dolanský v. r.

Kliment v. r.

za ministra Erbana

Plojhar v. r.

186.

Zákon

ze dne 20. července 1948

o revisní službě finanční správy.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

V oboru finanční správy zřizuje se na celém území státním revisní služba (§ 3), kterou vykonávají revisní orgány uvedené v § 2.

§ 2.

(1) Revisními orgány ve smyslu tohoto zákona jsou zaměstnanci ministerstva financí a orgánů a úřadů podřízených ministerstvu financí, pověřeni vykonáváním revisní služby podle § 3 nebo jejím řízením a dohledem na ni.

(2) Ministerstvo financí upraví podle potřeby organizaci revisních orgánů a vydá předpisy o tom, kteří zaměstnanci mohou být pověřováni funkcí revisních orgánů ve smyslu odstavce 1.

(3) Při vykonávání své funkce vykazují se revisní orgány úřední revisní průkazkou znějící na jméno pověřeného zaměstnance.

§ 3.

(1) Revisní službou finanční správy se rozumí provádění revisí, kontrol a šetření způsobem upraveným tímto zákonem (v dalším jen „revisní úkony“) v oboru daní, dávek, cel, poplatků a státních finančních monopolů, ve věcech měnových a devisových, jakož i ve všech jiných věcech, jež je finanční správa oprávněna upravovati nebo v nichž je oprávněna k dohledu (dozoru) nebo k vyšetření jakýchkoliv skutkových okolností.

(2) Oprávnění, která přísluší ve věcech uvedených v odstavci 1 podle jiných předpisů jiným orgánům finanční správy, zůstávají nedotčena.

§ 4.

(1) Revisní orgány jsou při provádění revisních úkonů oprávněny za šetření zákonných předpisů o ochraně svobody osobní a domovní, tajemství listovního a tajemství dopravovaných zpráv:

a) vstupovati do veškerých místností, zařízení a prostorů, sloužící-li provozu jakéhokoli druhu, nebo nesloužící-li sice provozu, ale vyžaduje-li řádné a úplné provedení revisních úkonů vstup do nich;

b) prováděti v místnostech, zařízeních a prostorech prohlídku jakéhokoli majetku, zkoumati veškeré účetní knihy a záznamy, doklady, dopisy, listiny, protokoly a jiné písemnosti a pořizovati si z nich opisy, výpisy a snímky.

(2) Úkony podle odstavce 1 se provádějí v pracovních hodinách a bez předchozího vyrozumění; je-li nebezpečí v prodlení, lze je prováděti i mimo pracovní hodiny.

(3) Revisní orgán může ve věcech uvedených v § 3 vyzvatí revidovaný podmět, aby do lhůty nejméně 15 dnů učinil u úřadu ve výzvě uvedeného žádané údaje, podal žádaná vysvětlení nebo předložil k nahlédnutí písemnosti uvedené v odstavci 1, písm. b).

§ 5.

(1) Revisní orgány mohou vyslýchatí svědky a znalce ve věcech uvedených v § 3. Po předchozím upozornění, že jde o výsledky svědecký nebo znalecký, jsou svědci a znalci povinni vypovídati podle pravdy buď ústně nebo písemně.

(2) Které osoby nesmějí býti vyslýhány, po případě které mohou výpověď odepřít, je posuzováti podle ustanovení příslušných předpisů o řízení ve věcech, pro něž se revisní úkony provádějí, vždy však s těmito výjimkami:

a) revisní orgán může vyslýchatí osoby, které jsou nebo byly ve službě revidovaného podmětu, bez jeho svolení;

b) orgány a zaměstnanci revisních svazů (ústředí) společenstev (družstev) a zájmových korporací nemohou odepřít výpověď o tom, co seznali při vykonávání své působnosti, a nemohou odepřít předložení svých revisních zpráv k nahlédnutí;

c) výpověď nebo předložení požadovaných písemností nelze odepřít s poukazem na obchodní tajemství.

(3) Svědci a znalci zúčastnění na úředním úkonu revisních orgánů jsou povinni zachováti přísné mlčení o všech věcech, o nichž se dověděli při této účasti, a to vůči každému, komu nejsou povinni o takových věcech učiniti úřední sdělení.

§ 6.

Hrozí-li nebezpečí ztráty nebo zavlčení písemností uvedených v § 4, odst. 1, písm. b), může je revisní orgán vzít do úschovy nebo jiným vhodným způsobem zabezpečiti. Písemnosti se vrátí ihned, jakmile pominou důvody pro další jejich zajištění.

§ 7.

Oprávnění, která při výkonu kontroly přísluší podle jiných předpisů jiným orgánům fi-

nanční správy ve věcech uvedených v § 3, platí obdobně i pro revisní orgány podle tohoto zákona.

§ 8.

(1) Revidovaný podmět je nejen oprávněn, nýbrž i povinen při revisním úkonu spolupůsobiti a poskytnouti revisním orgánům všechna jimi požadovaná vysvětlení a důkazní prostředky.

(2) Revidovaný podmět je povinen předložiti revisním orgánům veškeré písemnosti uvedené v § 4, odst. 1, písm. b), poskytnouti jim vhodné a způsobilé pracovní místo, vyhověti výzvě podle § 4, odst. 3, jakož i učiniti vše, co je k usnadnění a urychlení revisních úkonů potřebné, není-li splnění těchto povinností nemožné nebo nevyžaduje-li zvláštních nákladů nebo mimořádné práce.

(3) Povinnost zachovávatí obchodní tajemství nebo mlčenlivost vůči osobě třetí nezprošťuje revidovaný podmět povinností stanovených v odstavcích 1 a 2.

(4) Předcházející ustanovení o revidovaném podmětu se vztahují také na osoby, které jednají jeho jménem jako jeho zástupci nebo zmocněnci.

§ 9.

Soudy a veřejné úřady, podniky, ústavy, fondy a ostatní veřejnoprávní orgány, zájmové korporace a závodní zastupitelstva zaměstnanců jsou povinny revisní orgány účinně podporovati a poskytnouti jim s největším urychlením písemně i ústně potřebné informace, pokud jim v tom nebrání povinnost mlčenlivosti stanovená zvláštními předpisy. Ustanovení § 5, odst. 2, písm. b) zůstává nedotčeno.

§ 10.

(1) Revisní orgán je povinen:

a) vykázáti se při provádění revisních úkonů způsobem uvedeným v § 2, odst. 3;

b) prováděti úkony podle tohoto zákona s největším možným urychlením, vyvarovati se při tom všeho, co by mohlo vzbuditi pozornost nezúčastněných osob, a dbáti toho, aby zejména chod podniku, železniční, plavební, letecký, poštovní, telegrafní a telefonní provoz byly revisním úkonem rušeny pokud možno nejméně;

c) prováděti revisní úkony svědomitě a objektivně a přihlídnouti proto i ke všem okolnostem svědčícím ve prospěch revidovaného podmětu.

(2) Revisní orgán je povinen zachováti přísné mlčení o věcech, jichž se dověděl při prová-

čení revisních úkonů o poměrech revidovaného podmětu, nebo co se mu stalo známo při vykonávání služby nebo vzhledem k jeho úřednímu postavení a co buď v zájmu státu nebo revidovaného podmětu nebo i jinak ze služebních ohledů vyžaduje utajení, a to vůči každému, komu není povinen o takových věcech učiniti úřední sdělení, pokud nebyl pro určitý případ zproštěn povinnosti zachovat úřední tajemství podle příslušných předpisů. Tato povinnost trvá nezměněně dále v poměru mimo službu a ve výslužbě, jakož i po rozvázání poměru služebního.

§ 11.

(1) Při revisních úkonech provedených k účelům berním je revisní orgán oprávněn provést ke zjištění vyměřovacího základu a jeho sporných a nesporných složek závěrečnou rozpravu s poplatníkem nebo s jeho zástupci a zmocněnci, již se mohou účastniti i další zástupci finanční správy. O závěrečné rozpravě sepíše zápis, jehož opis vydá poplatníku na potvrzení.

(2) Projev-li poplatník nebo jeho zástupce (zmocněnec) při závěrečné rozpravě souhlas se zahrnutím určité částky do vyměřovacího základu a stvrdí-li jej svým podpisem, nemůže tento souhlas později odvolati, neodporuje-li toto zahrnutí do vyměřovacího základu zákonu. Tímto ustanovením nejsou dotčeny předpisy o zrušení nebo změně úředních rozhodnutí a opatření jiným způsobem než na podkladě řádných opravných prostředků.

(3) Bylo-li v oboru poplatků a daně z obohacení provedeno šetření za účelem zjištění hodnoty majetku nebo jeho součástí jako vyměřovacího základu, platí ustanovení předchozích odstavců obdobně. V takovém případě jest souhlas poplatníka nebo jeho zástupce (zmocněnce), projevený způsobem uvedeným v odstavci 2, pokládati za neodvolatelnou poplatníkovu nabídku k dohodě o ocenění za účelem vyměření poplatků nebo daně z obohacení.

§ 12.

Kdo revisnímu orgánu jako svědek nebo znalec uvede nebo potvrdí něco nesprávného nebo něco zatají v úmyslu zmařiti nebo ztížiti výkon revisní činnosti, bude potrestán, nejde-li o čin přísněji trestný, soudem pro přestupek vězením do tří měsíců nebo peněžitým trestem do 100.000 Kčs.

§ 13.

Kdo poruší povinnost mlčenlivosti stanovenou v § 5, odst. 3 nebo v § 10, odst. 2, bude potrestán, nejde-li o čin přísněji trestný, soudem pro přestupek vězením do tří měsíců nebo peněžitým trestem do 100.000 Kčs.

§ 14.

Kdo úmyslně maří nebo ztěžuje činnost revisních orgánů, bude potrestán, nejde-li o čin přísněji trestný, soudem pro přestupek vězením až do jednoho roku nebo peněžitým trestem až do 300.000 Kčs.

§ 15.

Pokus trestných činů uvedených v §§ 12 až 14 je trestný jako čin sám.

§ 16.

Trestní stíhání pro činy uvedené v §§ 12, 14 a 15 se zavádí toliko na návrh ministerstva financí, trestní stíhání pro činy uvedené v § 13 toliko na návrh buď ministerstva financí nebo revidovaného podmětu.

§ 17.

Po zahájení revisních úkonů k účelům berním ve smyslu tohoto zákona nemohou revidovaný podmět a osoby jednající jeho jménem (§ 8, odst. 4) s právním účinkem provést úkony zakládající účinnou lftost stran trestných činů, které budou zjištěny na podkladě těchto revisních úkonů a stíhány podle příslušných předpisů.

§ 18.

Ustanovení zákona ze dne 13. května 1936, č. 131 Sb., o obraně státu, a předpisů podle něho vydaných zůstávají nedotčena.

§ 19.

Dnem vyhlášení tohoto zákona se zrušuje platnost, po případě použitelnost:

1. vládního nařízení ze dne 1. března 1919, č. 96 Sb., o zřízení revisního odboru při ministerstvu financí,

2. ustanovení § 17, odst. 10 vládního nařízení ze dne 29. května 1941, č. 297 Sb., o záznamních povinnostech pro účely daňové a provozní, a

3. vládního nařízení ze dne 24. června 1942, č. 234 Sb., o revisní službě finanční správy.

§ 20.

Revisní úkony podle § 3 lze provést s účinky podle tohoto zákona též k vyšetření okolností z doby před jeho účinností.

§ 21.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede jej ministr financí v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Gottwald v. r.
Dr. John v. r.
Zápotocký v. r.
Dr. Dolanský v. r.

187.**Zákon****ze dne 21. července 1948****o Ústřední radě družstev.**

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

(1) Družstva, zřízená podle zákona ze dne 9. dubna 1873, č. 70 ř. z., o výdělkových a hospodářských společenstvech (dále jen „družstva“), a družstva, zřízená podle zák. čl. XXXVII/1875, o obchodním zákonu, nebo podle zák. čl. XXIII/1898, o hospodářských a živnostenských úvěrních družstvech, se povinně sdružují v Ústřední radě družstev.

(2) Ústřední rada družstev se zřizuje jako samostatná právnická osoba se sídlem v Praze, sdružující lidová družstva.

§ 2.

(1) Úkolem Ústřední rady družstev je péče o vytvoření a rozvoj jednotně organizovaného družstevního hnutí jako prostředku zvýšení životní úrovně členů i ostatního pracujícího lidu. Za tím účelem zejména:

- a) soustřeďuje a organizuje všechna družstva,
- b) hájí a podporuje zájmy družstev a jejich členů k prospěchu celku,
- c) zastupuje navenek v družstevních otázkách zájmy družstevního hnutí se zřetelem k potřebám jednotného hospodářského plánu a veřejného zájmu,
- d) vykonává dohled nad družstvy,
- e) šíří družstevní zásady,
- f) soustavně informuje ve všech věcech družstevních družstva i ostatní veřejnost ediční a publicistickou činností,
- g) obstarává pro veřejnou správu potřebné informace o družstevním hnutí,
- h) pečuje o družstevní výchovu a její prohloubení,
- i) poskytuje družstvům právní ochranu a uděluje jim rady ve všech družstevních, technických a hospodářských otázkách,
- j) zastupuje družstevní hnutí v mezinárodních stycích.

(2) Ústřední radu družstev jest slyšeti před vydáváním směrnic družstevní politiky a při přípravě návrhů zákonů, nařízení a jiných opatření vlády, ministrů i ústředních úřadů, jež se týkají družstevního hnutí.

§ 3.

(1) Pro družstva na Slovensku se zřizuje Slovenská rada družstev jako samostatná právnická osoba se sídlem v Bratislavě, jež je oblastním orgánem Ústřední rady družstev. Jejím úkolem jest pečovat v duchu státní jednoty o družstevnictví na Slovensku, a to zejména pokud jde o úkoly vypočtené v § 2, odst. 1, písm. a) až i) a v §§ 5, 11 a 13, podle jednotlivých zásadních směrnic vydaných orgánem Ústřední rady družstev podle stanov k tomu určeným.

(2) Slovenskou radu družstev je slyšeti při přípravě návrhů zákonů Slovenské národní rady, nařízení sboru pověřenců (pověřenců) a jiných opatření tohoto sboru, pověřenců a pověřenectev, jež se týkají družstevního hnutí.

§ 4.

(1) Povinným členem Ústřední rady družstev jest každé družstvo, zapsané ve společenstevním (firemním) rejstříku. Členství zaniká výmazem družstva z rejstříku.

(2) Mimo družstva zmíněná v odstavci 1 jsou povinnými členy Ústřední rady družstev též ústavy lidového peněžnictví a lidová peněžní ústředí, zřízené jako družstva podle zákona ze dne 20. července 1948, č. 181 Sb., o organizaci peněžnictví, dále jiné právnické osoby než družstva, jejichž činnost ve shodě s předmětem podnikání (účelem), určeným stanovami (společenskou smlouvou, zakládací listinou) skutečně převážně záleží v bytové péči. Na všechna tato sdružení se vztahují přiměřeně ustanovení tohoto zákona.

§ 5.

(1) Družstva jsou povinna plniti řádně povinnosti, které jim budou uloženy stanovami nebo usneseními Ústřední rady družstev.

(2) Družstva podléhají nadále revisi podle zákona ze dne 10. června 1903, č. 133 ř. z., o revisi společenstev výdělkových a hospodářských a jiných spolků, podle vládního nařízení ze dne 2. května 1939, č. 85 Sl. z., o úpravě družstevních poměrů, a podle nařízení s mocí zákona ze dne 7. června 1943, č. 75 Sl. z., o udělení revisního oprávnění Svazu zaměstnaneckých družstev, avšak s tou změnou, že revisi provádí Ústřední rada družstev s výjimkou ústav lidového peněžnictví a lidových peněžních ústředí, u nichž revisi provádí ministerstvo financí.

(3) Při výkonu svých oprávnění podle tohoto zákona může Ústřední rada družstev dále zejména:

- a) pověřiti výkonem dohledu svého zmocněnce, jenž je oprávněn zastaviti výkon usnesení orgánů družstva odporujícího předpisům,
- b) odvolati orgány družstva, neplní-li povinnosti uložené jim zákonem, jednotným hospodářským plánem nebo stanovami družstva nebo poškozují-li myšlenku družstevní, a jmenovati náhradní orgán na zbývající dobu funkčního období.

(1) Na zastavení výkonu usnesení i na odvolání orgánů družstva podle odstavce 3 je možno podati stížnost do 15 dnů ode dne doručení písemného rozhodnutí Ústřední rady družstev k ministerstvu věcně příslušnému podle činnosti družstva, která zavdala podnět k zákroku.

§ 6.

(1) Až do konečné úpravy (§ 7) zastupuje Ústřední radu družstev a vykonává správu jejich věcí zatímní představenstvo, čítající 48 členů, z toho 16 členů ze Slovenska. V Slovenské radě družstev přísluší tato působnost představenstvu, čítajícímu 16 členů. Předsedy představenstev, po dvou jejich místopředsedech a ostatní členy představenstva jmenuje ministr sociální péče v dohodě s příslušnými ministry. Je-li předseda představenstva Ústřední rady družstev Čech, je prvním místopředsedou Slovák, a naopak.

(2) Představenstva jsou povinna plniti úkoly, vytčené v § 2, odst. 1 a 2 a v § 3. V této funkci spravují také jmění dosavadní (revoluční) Ústřední rady družstev i Slovenské rady družstev, jejichž práva a závazky přecházejí na Ústřední radu družstev a Slovenskou radu družstev, zřizované tímto zákonem.

§ 7.

Stanovy, které určí podrobněji složení, organizaci a úkoly Ústřední rady družstev, po případě Slovenské rady družstev a práva i povinnosti členů, vydá vláda nařízením.

§ 8.

Představenstva jsou povinna svolati ustavující sjezdy podle stanov (§ 7) do lhůty, kterou určí ministr sociální péče.

§ 9.

Výdaje spojené se zřízením a činností Ústřední rady družstev a Slovenské rady družstev se hradí z členských příspěvků a jiných příjmů. Dlužné členské příspěvky se vymáhají politickou exekucí; exekucním titulem jest výkaz nedoplatků, potvrzený předsedou Ústřední

rady družstev, po případě předsedou Slovenské rady družstev nebo jejich zástupci.

§ 10.

(1) Dozor nad Ústřední radou družstev a nad Slovenskou radou družstev vykonává ministerstvo sociální péče, které může zejména:

- a) pověřiti výkonem dozoru svého zmocněnce, který jest oprávněn zastaviti výkon jejich usnesení odporujících platným předpisům;
- b) odvolati jejich orgány, neplní-li povinnosti uložené jim zákony nebo stanovami, a jmenovati na jejich místo orgány náhradní na zbývající dobu funkčního období.

(2) Ministerstvo sociální péče vykonává oprávnění uvedené v odstavci 1 v dohodě s věcně příslušným ministerstvem nebo na jeho návrh. Pravomoc ústředních úřadů vykonávati dozor nad družstvy a odbory Ústřední rady družstev, spadajícími do jejich působnosti, jakož i vydávati příkazy a pokyny Ústřední radě družstev a Slovenské radě družstev v oboru této působnosti není dotčena.

§ 11.

(1) Na návrh nebo po slyšení Ústřední rady družstev může věcně příslušné ministerstvo zrušiti družstvo, porušuje-li hrubě povinnosti uložené mu zákonem nebo stanovami nebo vyžaduje-li toho veřejný zájem. Z téhož důvodu může až do rozhodnutí ministerstva zastaviti Ústřední rada družstev činnost družstva.

(2) Zrušovací oprávnění podle odstavce 1 obsahuje právo jmenovati, po případě i odvolati likvidátory.

§ 12.

(1) Ústřední svaz zemědělských družstev pro Čechy a Moravu, Svaz zemědělských družstev v Čechách, Svaz zemědělských družstev v zemi Moravskoslezské, Svaz spotřebních družstev pro Čechy a Moravu, Svaz bytových podniků pro Čechy a Moravu a Všeobecný družstevní svaz pro Čechy a Moravu, zřízené vládním nařízením ze dne 3. července 1942, č. 242 Sb., o svazech výdělkových a hospodářských společenstev, zanikají a jejich práva a závazky přecházejí universální sukcesí bez likvidace na Ústřední radu družstev dnem jejího zřízení. Pokud se týká zaměstnanců, vykonávajících revisní službu v úvěrních družstvech, platí obdobně ustanovení § 17, odst. 2, věty druhé.

(2) Svaz zaměstnaneckých družstev v Bratislavě, zřízený vládním nařízením ze dne 7. června 1943, č. 75 Sl. z., zaniká dnem zřízení Slovenské rady družstev (§ 3); jeho

práva a závazky přecházejí universální sukcesí bez likvidace na Slovenskou radu družstev.

(3) Revisní oprávnění Ústředního družstva a živnosvazu, ústředí živnostenských a občanských úvěrních ústavů a družstev v Bratislavě, podle vládního nařízení č. 85/1939 Sl. z., přechází na Slovenskou radu družstev s výjimkou oprávnění k revisi ústavů lidového peněžnictví, zřízených podle zákona č. 181/1948 Sb.

(4) O vypořádání otázek souvisejících s přechodem revisního oprávnění Ústředního družstva a živnosvazu, ústředí živnostenských a občanských úvěrních ústavů a družstev, na Slovenskou radu družstev (odstavec 3), rozhodne ministerstvo financí v dohodě s ministerstvem sociální péče po slyšení Slovenské rady družstev.

§ 13.

Ke zřízení nového družstva jest třeba předchozího písemného souhlasu Ústřední rady družstev.

§ 14.

Právní jednání, písemnosti a úřední úkony, potřebné ke zřízení Ústřední rady družstev i Slovenské rady družstev a k přechodu práv a závazků na Ústřední radu družstev a na Slovenskou radu družstev podle §§ 6 a 12 jsou osvobozeny od poplatků a dávek za úřední úkony ve věcech správních.

§ 15.

Služební poměr zaměstnanců Ústřední rady družstev a Slovenské rady družstev je soukromoprávní. Předpisy o veřejných zaměstnancích se na ně nevztahují.

§ 16.

(1) Odbor, jež tvoří v Ústřední radě družstev ústavy lidového peněžnictví a lidová peněžní ústředí podle § 52 zákona č. 181/1948 Sb., spravuje devítičlenný správní sbor.

(2) Všechny členy správního sboru a z nich předsedu a místopředsedu jmenuje a odvolává ministr financí.

(3) Funkce ve správním sboru jest čestná; členové mají nárok na náhradu skutečných nákladů, spojených s výkonem funkce.

(4) Ministerstvo financí je oprávněno vysílati ke všem jednáním ve správním sboru svého zástupce a určit jeho práva.

(5) Správní sbor může ke svým jednáním přibrati znalce s hlasem poradním.

(6) Činnost a způsob jednání správního sboru upraví podrobně jednací řád, který vypracuje a předloží správní sbor ministerstvu financí ke schválení.

§ 17.

(1) Ministerstvo financí vyhlásí ve Sbírce zákonů a nařízení, kterého dne zahájí odbor (§ 16) svou činnost. Tímto dnem se zrušuje Ústřední svaz peněžnictví a všechny jeho skupiny; zároveň ustává činnost všech zájmových organizací, pokud se týká ústavů lidového peněžnictví v zemích České a Moravskoslezské, na Slovensku činnost zájmových organizací vyjmenovaných v § 44, odst. 3 zákona č. 181/1948 Sb. a Svazu slovenských spořitelů.

(2) Zaměstnance zrušených zařízení (odstavec 1), pokud nejde o zaměstnance, kteří vykonávali u zájmových organizací revisní službu v oboru peněžních ústavů, převezme jednak Ústřední rada družstev pro službu v odboru (§ 16), jednak banky-národní podniky, v poměru, který určí ministerstvo financí. Zaměstnance, kteří vykonávali u zájmových organizací revisní službu v oboru peněžních ústavů, převezme ministerstvo financí pro službu revisní podle zákona č. 181/1948 Sb., jehož § 7 platí obdobně. Práva a závazky zrušených zařízení přecházejí na Ústřední radu družstev, na banky-národní podniky a na ministerstvo financí v rozsahu, který stanoví ministr financí v dohodě s ministrem sociální péče se zřetelem k poměru převzatých zaměstnanců.

§ 18.

Ustanovení § 5, § 10, odst. 1, § 11, odst. 1, věty druhé a § 13 se nevztahují na ústavy lidového peněžnictví, zřízené jako družstva, o nichž platí výlučně ustanovení zákona č. 181/1948 Sb., která zůstávají tímto zákonem nedotčena.

§ 19.

Platnost, po případě použitelnost, vládního nařízení č. 242/1942 Sb. ve znění předpisů je měnících a doplňujících, a vládních nařízení č. 85/1939 Sl. z. a č. 75/1943 Sl. z., která jsou v rozporu s ustanoveními tohoto zákona, jakož i vládního nařízení ze dne 21. června 1939, č. 140 Sl. z., o některých opatřeních týkajících se spolků a družstev, se zrušuje.

§ 20.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede jej ministr sociální péče v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Gottwald v. r.

Dr. John v. r.

Zápotocký v. r.

Kliment v. r.
za ministra Erbana

188.

Zákon

ze dne 21. července 1948.

kterým se mění a doplňují některá další ustanovení dekretu presidenta republiky o závodních a podnikových radách.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Čl. I.

Dekret presidenta republiky ze dne 24. října 1945, č. 104 Sb., o závodních a podnikových radách, se mění a doplňuje takto:

1. § 24 zní:

„§ 24.

Podíl na čistém zisku.

(1) Správa závodu, v němž je nebo má býti zřízena závodní rada, závodní důvěrník nebo náhradní orgán závodního zastupitelstva, je povinna odváděti jednotnému fondu pracujících (§ 24 a) 10% podíl na čistém zisku. Výši podílu na čistém zisku, který se odvádí jednotnému fondu pracujících ve veřejných podnicích, stanoví vláda nařízením.

(2) Tvoří-li několik závodů podnik (§ 6), je základem pro výpočet podílu podle odstavce 1 čistý zisk celého podniku.

(3) Vláda vydá nařízením bližší předpisy o součinnosti správy závodu a orgánů veřejné správy při provádění tohoto zákona a o způsobu, jakým se zjišťuje základ pro výpočet podílu na čistém zisku, o jeho splatnosti a způsobu odvádění, jakož i o způsobu odvádění příspěvku podle § 32.

(4) Spory o plnění nebo o výši podílu na čistém zisku podle odstavce 1, první věty výlučně rozhoduje na návrh jednotného fondu pracujících nebo správy závodu příslušná rozhodčí komise (§ 33).“

2. Za § 24 se vkládá nový § 24 a tohoto znění:

„§ 24 a.

(1) Jednotný fond pracujících se zřizuje jako samostatná právnická osoba při jednotné odborové organizaci. Jeho úkolem je podporovati úsilí o zlepšení sociálního, zdravotního a kulturního stavu zaměstnanců.

(2) Předpisy o orgánech, správě a hospodaření jednotného fondu pracujících a o dozoru nad ním, o použití jeho prostředků, jakož i o jeho úkolech a o účtování a o projednávání účetní závěrky obsahují stanovy, které vydá vláda nařízením po slyšení příslušného orgánu jednotné odborové organizace.

(3) Jednotný fond pracujících jest osvobozen od poplatků a dávek za úřední úkony ve věcech správních. Jeho jmění je osvobozeno od poplatkového ekvivalentu.

(4) Orgány jednotného fondu pracujících jsou povinny zachovati úplnou mlčenlivost o výrobních, obchodních a provozních tajemstvích závodu, o nichž se dověděly při výkonu funkce.“

3. § 32 zní:

„§ 32.

V zařízeních nositelů veřejné správy poskytně správa jednotnému fondu pracujících částku, jejíž výši stanoví vládní nařízení.“

4. Ustanovení § 37, odst. 1, písm. d) zní:

„d) člen závodní rady, závodní důvěrník, člen podnikové rady, člen náhradního orgánu závodního zastupitelstva nebo orgán jednotného fondu pracujících, který poruší povinnost mlčenlivosti (§ 14, odst. 2, § 24 a, odst. 4) s úmyslem zjištěným nebo s úmyslem, aby poškodil správu závodu,“

5. Za ustanovení § 37, odst. 1, písm. e) se vkládá nové ustanovení písm. f) tohoto znění:

„f) člen závodní nebo podnikové rady, závodní důvěrník, člen náhradního orgánu závodního zastupitelstva nebo orgán jednotného fondu pracujících, který jakýmkoli jiným způsobem hrubě poruší povinnosti vyplývající z jejich funkce.“

6. Ustanovení § 37, odst. 3 zní:

„(3) Trestní řízení provádějí okresní národní výbory, a to v případech uvedených v odstavci 1, písm. f) na návrh příslušného orgánu jednotné odborové organizace.“

7. Za ustanovení § 37, odst. 5 se vkládá nový odstavec 6 tohoto znění:

„(6) Kdo úmyslně nebo z nedbalosti způsobí, že prostředků jednotného fondu pracujících nebo prostředků jím přidělených bude použito k jiným než jím určeným účelům, zejména kdo jako člen (náhradník) závodního zastupitelstva pro takové použití hlasuje, bude, nejde-li o čin přísněji trestný, potrestán soudem pro přestupek vězením do 6 měsíců.“

Čl. II.

(1) Na jednotný fond pracujících přechází nárok závodního zastupitelstva na podíl na čistém zisku (§ 24) a na příspěvek (§ 32), pokud podíl nebyl podle dosavadních předpisů již vyplacen. Vyplacený podíl nebo pří-

spěvek, pokud ho nebylo řádně použito, jsou závodní zastupitelstva povinna odvésti jednotnému fondu pracujících podle směrnice vydaných příslušným orgánem jednotné odborové organizace.

(2) Do doby, než budou ustaveny orgány jednotného fondu pracujících, vykonává práva a plní povinnosti tohoto fondu příslušný orgán jednotné odborové organizace.

Čl. III.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede jej ministr sociální péče v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Gottwald v. r.

Dr. John v. r.

Zápotocký v. r.

Kliment v. r.
za ministra Erbana.